

Eu te-am iubit corect gramatical

Scris de Laura Baban

Miercuri, 29 Februarie 2012 09:45 -

Bip-bip făcuse telefonul și ea butona nerăbdătoare să vadă ce fluturași și ponei, codițe de iepurași și curcubeie i-a mai trimis amoretzului ei. Insistasem să-mi arate și mie, doar asta fac prietenele cele mai bune, așa că am plăcerea să vă redau întocmai: "Buna! Cum mai iești? Mie dor de u.Ști ca mereu miam dorit o fata ca tine?am gasito, iubit-o!". O fi dragostea oarbă, dar eu (și mai apoi nici prietena mea) n-aș fi putut trece peste purcelușii din mesajele cavalerului. Îmi tot venea în minte ce spunea Florin Piersic într-o emisiune: "Să iubim limba română ca pe-o blândă mireasă..." și apoi ce scria Simona Catrina într-un eseu savuros pe aceeași temă: "Eu te-am iubit corect gramatical!" Îmi tot venea în minte ce spunea Florin Piersic: "Să iubim limba română ca pe-o blândă mireasă..." Stau și privesc zi de zi epidemia de greșeli din comentariile de pe Facebook, postările de pe bloguri, mail-urile trimise, rândurile înșirate pe chat. (Puntez că mă refer la educația primară a românilor și nu la cultura lor!) Oamenii scriu mult, au multe de spus, tare, tare multe. Ce le face oare sărmana limbă română de-o schingiuiesc așa? Aș vrea ca la fiecare greșală să-i doară puțin vârful degetelor, cum mă doare pe mine inima când citesc. Socrate spunea: "Niciodată să nu vorbești incorect; nu numai că insulti gramatica, dar faci să sufere și sufletele." Nu îndrăznesc să am pretenții să se scrie cu diacritice, nici cu majusculă și nici n-am să comentez despre spațiile puse aiurea înainte de semnele de punctuație sau abuzul de puncte-puncte-puncte. Treacă-meargă! Ba, nici n-am să amintesc măcar de bogăția și geniul limbii române, de miile de cuvinte pe care nu le mai folosim, doar pentru că ne ajung cele cam 500 pe care le folosim într-o zi, despre liricul, subtilitățile și adâncurile limbii. Nici nu voi aduce în discuție, pentru că în fond, pentru tot poporul, ele nici nu-s de trebuință în muncușoara lor zilnică și nici nu țin de foame sau frig.

Dar când te apuci să îți lași scrise gândurile pe undeva, oriunde, chiar și pe-un bilețel lăsat pe frigider, de ce să nu te străduiești să scrii corect? Și dacă, păcatele tale, s-a întâmplat că n-ai învățat la timpul tău cum se scrie, ce te oprește să înveți de pe acum? Și nici nu-i mult de învățat, vă spun drept. Câteva cratime (când și de ce le pui vs. când și de ce NU le pui), de socotit i-urile și câteva semne de punctuație necesare. Căci altfel este jenant. Nu mai suntem copilandri din clasa a IV-a (care, vorba vine, nici ei n-ar mai trebui să scrie greșit), ci suntem

Eu te-am iubit corect gramatical

Scris de Laura Baban

Miercuri, 29 Februarie 2012 09:45 -

mari deja, ajunși coșcogeamite studenții, sau oameni mai în vârstă, trecuți prin câțiva președinți, oameni cu familie, cu serviciu, cu copii. Păi, se poate?

Se făcuse deunăzi un eveniment pe Facebook, care a circulat pe toți pereții: "Să scriem corect românește!". Și-au sărit unii cu "Huoo, hăis și cea!", că fiecare scrie cum vrea, că nu suntem la școală, că suntem liberi să spunem ce vrem. Nu zău? Păi, nici nu s-a luat nimeni de libertatea de expresie, era vorba doar de straiete terfelite cu care îți îmbraci ideea și-o trimiți în lume. Și culmea, unii se pricep tare bine să scrie cu k, @, y, sh, oo-uri și apostrofuri, încât încep să cred că au o gramatică aparte, care se dă pe sub mână, numai la cei merituoși. Iar noi ăștialalți, mai puțin inițiați, abia stăm și descifrăm ce-au vrut ei să zică.

Articol complet:

epochtimes-romania.com